

Berlijnreis van Martha en Roelof

Dag 1.

Start van de reis op maandag 23 oktober in de morgen (08.30) te Herveld

Er was naast onze opstap plaats nog een tweede plek voorzien voor medereizigers. Na een eerste etappe van Herveld naar Deurningen, Restaurant Frans Op den Belt, waar ons ook een kopje koffie werd ingeschonken door de reisleiding. De resterende passagiers laadden hun koffer en stapten ook in de bus, en daarna ging het met enkele rustpauzes rechtstreeks naar ons hotel, Good Morning Hotels in Berlijn.

De avond werd door ons op de kamer doorgebracht, om de koffer uit te pakken en te bekomen van de toch vermoeiende (lang in de bus zitten is vermoeiend, gek genoeg) reisdag. En we wilden ook redelijk op tijd gaan slapen, want al weinig geslapen voor de spannende eerste reisdag, moesten we morgen ook om 09.15 alweer in de bus stappen voor het programma van dag 1.

Dag 2.

Inderdaad was iedereen op tijd bij de bus. Al moesten Martha en ik nog haasten, want we hadden ons iets verslapen. Pas om 8 uur schrokken wij wakker en toen nog douchen, aankleden, ontbijten en een 'daypack' maken (hete koffie in de thermosfles, wat krentenbollen erbij). Gehaast maar doeltreffend lukte dat wel, dus we vertrokken naar de Alexanderplatz, waar een Nederlandse gids op ons stond te wachten om ons een rijtoer door de stad te begeleiden langs de hoogtepunten voor de bezichtiging van Berlijn. Zij voerde ons langs o.a. de Brandenburger Tor, Checkpoint Charley, Gedächtnis Kirche, Unter den Linden, de Reichstag, etc.

Na de rijtour stapte de gids weer uit en reden we naar de Berliner Dom, om daar ook te stoppen en de vrijheid hadden om te lunchen, en tot 15.00 uur zelf te bepalen wat we nader wilden bezoeken.

We bekeken inderdaad de Dom, na een lekkere grote kop Cappuccino met een lekker belegde bol. De Dom is imposant, en maakte veel indruk op ons. Mooie foto's werden geschoten van de koepel, het orgel, de beelden en versieringen van de preekstoel etc.

Na de Dom bezochten we het "Rote Rathaus", wat een zeer indrukwekkend gebouw is. Zeker de ontvangtzalen en de zuilen-gallerij. In de hoge gewelfde gangen was een foto-tenstoonstelling. Daarvan hebben wij een reeks heel mooie (duplicaat-)foto's gemaakt.

Om 15.00 bezochten wij met de groep het DDR-museum. Interessante thema's werden behandeld aan de hand van zeer veel voorwerpen, foto's, een gereconstrueerde woning en voertuigen. Interessant genoeg voor een bezoek van ca twee á drie uren.

Om 17.00 zochten we onze bus weer op bij de Dom en Ron bracht ons naar restaurant Ziko voor de avondmaaltijd. En na het diner bracht hij ons weer naar ons hotel, waar het in de bar tot in de late uren gezellig toeven was.

Dag 3.

Om 09.30 vertrok de bus na ons prima ontbijt om een bezoek te brengen aan het Stasi-museum. Dat opende om 10.00 uur. De groep werd in twee delen gesplitst en elke groep kreeg een gids, die ons door de bijzonder indrukwekkende geschiedenis van het instituut van achterdocht en verraad leidde. Want dat was het: geheime dienst om tot in het meest private deel van het leven van de medeburgers binnen te dringen, uit angst voor verlies van controle van een bedenkelijke staatsvorm.

Berlijnreis van Martha en Roelof

Grappig / interessant was dat de rondleiding van het groepsdeel waartoe wij behoorden werd verzorgd door een van geboorte Russische dame. In haar persoonlijk leven moet toch ook de onderwerpende strategie van totalitaire regimes haar heel bekend zijn overgekomen.

Na ons bezoek aan het Stasi Museum, werden we door Ron met de bus naar een parkeerplek nabij de Berliner Zoo gebracht, van waaruit we onze 'vrije middag' konden besteden in de nabijheid van de Gedächtniskirche, en het KaDeWe (Kaufhaus Der Welt).

De Gedächtniskirche was imposant. Aan de resten van de toren en het daaronder gelegen entreevertrek was goed te zien hoe omvangrijk het totale gebouw moest zijn geweest. In de entreehal zagen we nog hoe Megalomaan de Keizer moet zijn geweest; als Wereldheerser (wat hij niet was) stelde hij zichzelf boven alle mensen en als de hoogste mens onder God en diens zoon Jezus. Althans, zo legde ons een gids uit die we volgden op haar uitnodiging. In het gewelf was een mozaïek dat God verbeeldde en op de lagere gedeelten van het gewelf nam de Keizer deel aan een heilig avondmaal, getuige de heldhaftige half-Engelen, half-Ridders, die de wijnelk en de broodschaal aanboden aan de Keizer.

Ook nam de Gids ons mee naar het nieuw gebouwde deel dat nu de moderne Gedächtniskirche was geworden. In plaats van de 1200 plaatsen die de oorspronkelijke kerk bood, was hier een ruimte geschapen voor hooguit 400- 600 personen. Maar de details die de architect in dit gebouw had opgenomen waren zeer indrukwekkend. Teveel om allemaal hier te herhalen, maar een bezoek met een gids is zeer de moeite waard gebleken.

Na nog een kleine wandeling doorkruisten we de etages van het KaDeWe warenhuis. Een uiterst luxueuze Bijenkorf, maar dan een megaversie ervan. Toen we bovenin gekomen waren was daar een prachtig uitzicht over de stad vanuit de glazen koepel bovenop de KaDeWe. In dat restaurant zagen we een expositie van twee hedendaagse kunstenaars, welke werken we uitvoerig hebben bekeken en ook voor het merendeel hebben gefotografeerd.

Toen we zo aandachtig stonden te observeren, kwam de kunstenaar van minstens de helft van de werken naar ons toe. Ze heet Mascha Chelius en woont in België. Haar werk was groot en mooi, en ze gaf ons ook een visitekaartje. Maar we konden zo wel zien dat zowel ons huis als onze portemonnee te klein waren om ook maar de indruk te wekken dat we wat wilden kopen.

De andere artiest was Uwe Tabatt, maar die zagen we niet.

Na deze heerlijke middag bracht Ron ons weer met de bus naar een restaurant, ditmaal restaurant Zeli, heel dicht bij Checkpoint Charley. Daar liepen we dus voor het diner nog even naar toe om wat foto's te maken. Niet al te opzienbarend, maar toch een plek waar het wemelde van toeristen, net als wij dus.

Het eten bij Zeli was prima verzorgd, en ook deze avond waren we gezellig nog een tijd in de hotelbar. Niet al te lang, want morgen vroeg opstaan, zodat we om 08.00 met de bus zouden kunne vertrekken.

Dag 4.

De laatste Berlijndag alweer. We werden allen tezamen met de bus eerst naar de "Unterwelten" gereden, waar groep 1 als eerste werd rondgeleid. Groep 2 werd door Ron naar de "Gedenkstätte von der Mauer" gebracht. Eigenlijk een heel tastbaar monument van wanhoop en verdriet. Sober maar doeltreffend werd de sfeer van de door wanhoop gedreven vluchtelingen uit de DDR voelbaar.

Berlijnreis van Martha en Roelof

Niet in het minst onderstreept door de vele mensen die bij hun vlucht werden gedood. Gezichten en verhalen uit sprekende palen en fotogalerijen benadrukten een indrukwekkende droefenis. Maar niettemin een zinvol element van het bezoek aan Berlijn. Het ervaren kan bijna niet zonder een beklemd gevoel te krijgen. Daarbij werden we ook geholpen door het op dat moment neerslachtige weer.

Na dit bezoek van ca. 1 ½ á 2 uur haalde Ron ons op om te wisselen met groep 1 en werden wij naar die “Unterwelten” gereden.

Onze zeer levendige en energieke gids aldaar voerde ons door de gangen en ruimten die niet echt “atoomvrij” genoemd konden worden. Hij vertelde op een boeiende manier van het creëren van een vorm van ‘schijnveiligheid’ door ondergrondse ruimten die afgesloten zouden kunnen worden tegen de “fall-out” van atoomontploffingen, die weliswaar niet in Berlijn centrum zouden moeten zijn gevallen, want dan waren ook die Unterwelten kapotgebombardeerd. Nee, een atoomoorlog zou veel radioactief stof veroorzaken en daar kon je (tot maximaal 1% van de bevolking) wel vijf dagen tegen beschermd zijn. Daarna zouden zelfs de met vulkaan- of zand gevulde filters ook gevuld zijn met radioactiviteit. Eigenlijk dus nutteloze lege doos, die bunkers.

MAAR: het heeft wel geholpen om een idee te krijgen van hoe nutteloos en hopeloos het gebruik (van stevige ; wel 100 tot 1000 voudig vernietigend dan de ‘little boy’s’ die op Nagasaki en Hiroshima vielen) strategisch gezien is, want de eerste bom zou een totale vernietigende tegenaanval uitlokken. Einde van de oorlog, maar ook van het leven op aarde.

Na de Unterwelten bezochten we (door Ron door een heel druk verkeer geloodst) Potsdam. Het idee was om van daaruit een buitenplaats (Sanssouci genaamd) te bezoeken, maar de weg was wat langer dan gedacht en ook nog licht heuvelachtig. Dat zou Potsdam tekort doen.

VERBETERTIP: We waren wel onder de indruk gebracht van het prachtige Sanssouci, maar pas ter plekke bleek de gehoopte verpozing niet haalbaar (mede i.v.m. de toch wat zwaardere conditie-eisen om daarna weer op tijd in Potsdam te zijn en ook nog iets van dit leuke stadje te zien.) Nu resulteerde dat in een teleurstelling; goh, wat jammer! Maar intussen was niet alleen de verwachting geschaad maar ook de tijd die we langer in de bus zaten i.p.v. aan de wandel in Potsdam.

Dat was in de voorverkenning kennelijk niet of onvoldoende ingeschat.

Niettemin genoten we wel van het bezoek aan Potsdam zelf. Een stadje tussen dorp en stad in, maar gemoedelijk, leuke “Hollandse wijk”, met aardige winkeltjes en een conditorei vol roze neproosjes.

Van Potsdam reden we naar een restaurant dat gelegen was aan een romantisch oevermeer met een pauwen eiland erin. (De pauwen konden we niet echt waarnemen). Het restaurant was een gezellige plek, waar we (alweer) een goed diner aangeboden kregen. En het er ook heel gezellig aan toe ging.

Na het hoofdgerecht inventariseerde de waard wie er koffie wilde, en dat wilden we wel. Maar even later werd het ijs geserveerd. Beetje raar. We wilden best koffie, maar dan nog liever geserveerd na het ijs, dan na de koffie. Afijn, we moesten ons daarin maar schikken. Bij een volgend bezoek zou het niet misstaan om te melden dat er achteraf wel een koffieronde mogelijk was, maar dan niet tussen de gangen door.

Berlijnreis van Martha en Roelof

Uiteindelijk hebben we daar ook heerlijk gegeten en navigeerde Ron ons weer door een heel druk Berlijn naar het Hotel, waar we pas tegen negenen aankwamen, In de hotelbar nog een heerlijk groot glas Weitzen, en op tijd weer naar boven. Koffers beginnen in te pakken voor de thuisreis .

Dag 5

Om kwart voor negen de koffers bij de bus. Om vijf over negen: Auf Wiedersehen Good Morning!

Na de stevige rit van Berlijn naar Deurningen (minder goed weer, veel verkeer, filevorming en vertragingen) kwamen we bij Frans op den Belt. Onderweg was er gecollecteerd voor een tip voor onze goede chauffeur. Aan mij was door Izak gevraagd of ik die pot met een korte terugblik op de genoten reis te overhandigen aan deze uiterst bekwame en dienstbare reisleader en chauffeur.

We namen afscheid van de reizigers die hier waren opgestapt afgelopen maandag, en door de regen koersten we terug naar Herveld, waar onze automobielen geduldig wachtten.

We bedankten elkaar als reizigers voor het fijne samenzijn.

Wellicht tot een volgende reis.

Roelof en Martha (30 oktober 2023).